

Ponedjeljak, 17.01.2011.g.

Vrlo često, pogotovo kod ljudi koji su me prije poznavali, osjetim da me gledaju s nekom obazrivošću, kao da bi mi htjeli postaviti više pitanja. I KRUNICA, KOJA JE STALNO OKO VRATA, SIGURNO JE DOBAR RAZLOG TOME. Neki, koji se bore sa životnim problemima u kojima prevladavaju nezadovoljstvo u obitelji, na poslu, neumjerenost, bolest i sl., i koji su mi se nekako otvorili, su me i pitali: "PA DOBRO, ŠTO JE TEBI DONIJELO TO TVOJE OBRAĆENJE, SVAKODNEVNO HODANJE NA MISE, MOLJENJE I DR.? ŠTO TO TEBI SVE ZNAČI, U ČEMU SI SE PROMJENIO?" Jer, oni vide da sam bez posla, da nisam više neka važna ličnost u našoj sredini, a vjeru i onako doživljavaju vrlo površno. Dobro, vide i neke promjene u meni ali vrlo površno.

I STVARNO, SADA I JA SEBI POSTAVLJAM TO ISTO PITANJE. ŠTO JE SVE MENI DONIJELO MOJE OBRAĆENJE I BEZREZERVNA OPREDJELJENOST ZA GOSPODINA?

Prvo što mi padne na pamet je to da mi je vjera u Gospodina donijela UNUTRAŠNJI MIR. Jednostavno sam se riješio svih strahova koje sam prije imao. Više se ne bojim što će mi donijeti sutra, što će mi donijeti budući trenutak u životu. Više ne radim silne planove za sebe i za druge. JEDNOSTAVNO SAM PREPUSTIO GOSPODINU DA O TOME MISLI A JA SE SAMO PRIPREMAM DA SVAKI MOJ BUDUĆI TRENUTAK ŽIVOTA DOČEKA I PROŽIVIM ONAKO KAKO ĆE DOĆI. Ako je veseo bit ću veseo, ako je tužan biti ću tužan. Ako treba raditi onda treba raditi. Ako mogu kome pomoći onda trebam pomoći na način koji je to potrebno. I neizmjereno vjerujem da GOSPODIN, KOJI ME JE STVORIO I KOJI ME LJUBI , IMA ZA MENE SVOJ PLAN . I uvijek sam imao i znam da ću uvijek imati i dovoljno piti i dovoljno jesti i krov nad glavom. I UVIJEK ĆU IMATI GOSPODINA. UVIJEK. Riješio sam se svih strahova pa tako i onog glavnog,

STRAHA OD SMRTI. I to ne kao neki heroj iz povijesti nego kao obični čovjek i vjernik koji zna da nakon svoje smrti, ako će vjerovati ONOME KOJI GA JE STVORIO, IDE U ŽIVOT VJEČNI.

I SADA MI VI RECITE, ZAŠTO DA BUDEM NEMIRAN I ČEGA DA SE BOJIM?

Druga promjena što ju osjećam da mi je donijela moja beskrajna vjera u Gospodina je promjena u odnosu prema drugim ljudima. **POČEO SAM LJUBITI DRUGE LJUDE.** Prije, takav sam čovjek po prirodi, uporan i borac, uvijek i svugdje, pokušao sam provesti svoju volju, dokazati da sam ja u pravu a drugi u krivu, reći svima istinu pa makar ona boljela, itd. I nije da sam htio loše ili da sam radi toga bio loš čovjek. Ne. Nego sam znao dosta povrijediti druge ljude, s razlogom ili bez razloga. Bio sam sebičan i egoističan, najviše sam mislio na sebe. **NISAM IH LJUBIO.** Ako me netko povrijedio, razmišljao sam kako da mu to vratim. Dugo sam pamtio povrede i uvrede drugih. Sada ne. I neki dan sam imao neki "okršaj" sa meni dragom osobom koja mi je kazala nekoliko grubih riječi. I ljutila se na meni. I ja bih se na nju prije ljutio. Sada ne. I kada smo za nekoliko dana o tome razgovarali, ta osoba je mislila da sam se ja na nju ljutio. A ja kažem da ne, da sam ju jednostavno pustio nekoliko dana da se "odsrđi", da ne čini grijeh ljutnje i srdžbe na mene, pa da onda, kada se smiri, možemo normalno dalje razgovarati. Ja se uopće nisam naljutio a prije se bih. Puno sam se promijenio u tome prema svojoj obitelji, djeci i ženi. **NA NJIH SE JEDNOSTAVNO NE MOGU LJUTITI.** A tako ni na druge. Jer ljutnja mi je uvijek dolazila kada sam htio biti sudac, kada sam htio biti osvetnik. **A TO NIJE MOJE, TO JE GOSPODINOVO.** I u puno situacija sam analizirao što bi postigao da sam se ljutio i htio uzvratiti. I shvatio sam da ništa. **BAŠ NIŠTA, NIKAKVE KORISTI.** Sa tim što se nisam ljutio, ja sam ostao miran i zadovoljan, a druga strana nije ništa postigla. I **LJUTNJA I NEMIR OSTALI SU U NJOJ.** No to ne znači da bježim od razgovora i rješavanja takvih situacija. Ne, dapače. Samo uvijek nastojim da to bude onda kada možemo voditi razgovore i rješavati stvari. Ako ne, prepuštam to

Gospodinu i toj osobi. On će znati što treba s tom osobom. To je njezin problem s Gospodinom. Ja se mogu samo za nju moliti i to često činim za takve ljude. Za neke skoro svakodnevno.

I, MOGU VAM REĆI DA JE PUNO PROBLEMA U LJUTNJI I SRDŽBI MEĐU LJUDIMA. VELIKO ZLO. I ZATO, KADA GOD STIGNEM UPOZORIM LJUDE OKO SEBE NEKA SE NE LJUTE NA DRUGE, NEKA OPROSTE. TO JE PO BOŽJEM.

Treća korist od mojeg obraćenja je to što vidim da postajem bolji čovjek koji, svojim ponašanjem i životom, mogu na bolje promijeniti puno ljudi i odnosa oko sebe. Jer svima nama nedostaje takvih primjera, svi bi mi željeli nekoga takvoga u svojoj blizini. **A TO ME ČINI NEIZMJERNO SRETNIM. BITI DOBAR ČOVJEK I POMOĆI DRUGIMA DA BUDU DOBRI LJUDI. Ne lagati, ne mrziti, praštati i razgovarati, ljubiti sebe i druge oko sebe, vidjeti u ljudima i dobro i zlo pa im pomoći da se riješe zla, pomagati ljudima bez toga da očekuješ nešto za uzvrat, i puno, puno još drugih lijepih stvari. I prije sam sve to nastojao ali sada vidim da je to bilo uvijek s nekim očekivanjem pohvale, nagrade ili nečega za uzvrat. I tako se u svemu tome izgubila ono zadovoljstvo, bilo je pa je nestalo. PREKRASNO JE BITI DOBAR PREMA DRUGIMA NE OČEKUJUĆI NIŠTA ZA UZVRAT, BAR NE NA OVOM SVIJETU. I TO ZADOVOLJSTVO TE UVIJEK ISPUNJAVA.**

A ono posebno što mi je to moje dizanje u duhovnosti donijelo je **SPOZNAJA MOJE SVRHE ŽIVOTA I SPOZNAJA ONOGA ŠTO ME ČEKA POSLIJE MOJE ZEMALJSKE SMRTI. Kao prvo, pročistio sam si u glavi i u srcu i u duši DA POSLIJE OVOG MOJE ZEMALJSKOG ŽIVOTA, KOJI TRAJE KRATKO, SLIJEDI VJEČNI ŽIVOT. I DA O ONOME KAKO ĆU SE JA PONAŠATI OVDJE NA ZEMLJI OVISI KAKO ĆU ŽIVJETI ONAJ VJEČNI ŽIVOT POSLIJE SMRTI.**

A SVRHA MOJEGA ŽIVOTA NA ZEMLJI JE SLUŽENJE DRUGIMA . A TO BEZREZERVNO SLUŽENJE DRUGIMA PREDSTAVLJA MOJU KARTU ZA ONAJ DRUGI, VJEČNI ŽIVOT.

U prijašnjem dijelu života sam onako, kao vjernik, vjerovao da

postoji život poslije smrti. Ali to mi je sve bilo kao "u magli". I baš zbog te magle sam i vodio takav život. **SVE K ČEMU SAM STREMIO I ŠTO SAM HTIO POSTIĆI BILO JE VEZANO ZA MOJ ŽIVOT OVDJE NA ZEMLJI. SADA VIŠE NE.** Sada znam da je ovaj život prolazan, a ja ipak **ŽELIM ŽIVJETI VJEČNO.** I onda sam shvatio, Gospodin mi je pomogao, da vječni život mogu zaslužiti samo sa dobrim životom ovdje na zemlji kako bi me **NJEGOVA MILOST UZELA U VJEČNI ŽIVOT.**

MORAO SAM SE OMILITI GOSPODINU. A TO MOGU JEDINO I NAJLAKŠE AKO ĆU ŽIVJETI I RADITI ONAKO KAKO JE TO ON ŽIVIO I RADIO DOK JE BIO NA ZEMLJI. VOLJETI SEBE I DRUGE, SLUŽITI I POMAGATI DRUGIMA, OSOBITO POTREBITIMA. I VRŠITI NJEGOVE ZAPOVJEDI KOJE JE OSTAVIO U SVOJOJ PISANOJ, BOŽJOJ, RIJEČI.

I nakon toga, dok sam kroz rast u vjeri sve to shvatio, **ŽIVOT MI JE POSTAO PJESMA.**

I uvidio sam, kada razmišljam o cijelom tom svojem putu, da je to sve trajalo godinama. Cijeli niz godina. **NIJE TO IŠLO BRZO.** Morao sam proći i dobre i loše trenutke u životu da bi onda, kada sam počeo sve više pronalaziti Gospodina, uvidio što je dobro a što loše i gdje se moram više a gdje manje mijenjati. **VIŠE PUTA SU MI RAZNI LJUDI KAZALI, A VRLO ČESTO NISAM TO MOGAO ODMAH VJEROVATI, DA U VJERI MORAŠ BITI STRPLJIV, MORAŠ PUSTITI GOSPODINA DA TE VODI BRZINOM I KROZ SITUACIJE ZA KOJE GOSPODIN ZNA DA SU ZA TEBE NAJBOLJE.**

I UVIJEK MORAŠ IMATI NA UMU DA TE GOSPODIN SPREMA ZA ŽIVOT VJEČNI, A NE DA POSTANEŠ NETKO ILI NEŠTO U OVOM ZEMALJSKOM SVIJETU. A to je nama običnim ljudima teško prihvatiti. Mi bi htjeli da sve to imamo tu i sada. I tu se razilaze naši ciljevi i Gospodinovi ciljevi.

Ja sam to prevazišao. Moj cilj je i gospodinov cilj. JA ŽELIM U KRALJEVSTVO BOŽJE I ŽIVOT VJEČNI.

I znam da su za neke od vas ove riječi sada "teške". Teško je u njih vjerovati samo tako. Vjerujte i meni je bilo. Pa do prije godinu i

pol ne bi ih ni imao hrabrosti izreći. ČINILE BI MI SE NESTVARNE I NEMOGUĆE. ALI SADA, KADA SAM PREDAO ŽIVOT GOSPODINU, SADA SU MI TOLIKO BLISKE I TOLIKO U NJIH VJERUJEM!

No, to ne znači da sam ja sada nedodirljiv, da sam sama vjera i duhovnost, da sam najpametniji u vjeri kao nekad farizeji. NE. Upravo tu me stalno zlo napada. I stalno nastoji da me "poljulja" u vjeri i duhovnosti i stalno mi daje neke nove zamke. No, uz Gospodina, molitvu, misu i svakodnevno svjedočenje svoje vjere kroz vjernički život dobivam toliko snage da me zlo ne uspijeva nadvladati. I moja vjera mi ne govori da ću sada biti zaštićen od problema i napasti. Ne, naprotiv, doći će i stalno ima kušnji. Ali moja vjera mi govori da svaki problem uzmem onako kako dođe i da ga riješim onako kako znam. I da idem dalje u životu.

I znam da ću ponekad biti bolestan. Dat ću to Gospodinu za moje grijehе. Jer koliko je samo na svijetu drugih ljudi koji su bolesni cijeli život, invalidi, odbačeni od ljudi i društva. I žive. I mnogi vole Gospodina. Pa tko sam onda ja da budem drugačiji.

I znam da će me drugi povrijediti jednom ili više puta. Dat ću to Gospodinu za moje grijehе. Pa koliko oko nas ima ljudi koji su cijeli život proživjeli tako što su ih drugi povređivali i izivljavali se nad njima. Pa žive i mnogi vole Gospodina. Pa otkud onda meni pravo da moje povrede budu najveće na svijetu. Mogu se samo sramiti kada i samo malo pogledam oko sebe.

I znam da ću možda ponekad biti bez materijalnih stvari koje si ja mislim da bih trebao imati. A koliko samo ima ljudi koji su gladni i žedni tako da umiru od gladi i žeđi. Nemaju ni za obući, ni krov nad glavom, ni auto, ni puno drugih neophodnih stvari. Pa žive i vole Gospodina.

I znam da će me možda nekad povrijediti i moji najmiliji. Ali koliko samo ima ljudi koji žive sami, nemaju nikoga da bude s njima, da ih voli, da razgovara s njima. Zato moram voljeti svoje najmilije i kad me povrijede. I moram voljeti druge oko sebe jer možda oni nemaju nekoga tko bih bezrezervno volio.

EVO, SVE TO I PUNO JOŠ DRUGIH LIJEPIH PRIMJERA DONIJELA

JE MENI MOJA VJERA I PREDANOST GOSPODINU. TO NEMA CIJENE. ŽIVOT VJEČNI NEMA CIJENU.

JA VJERUJEM U GOSPODINA I NJEGOV PUT ZA MENE. NADAM SE DA ĆU JEDNOGA DAN MOĆI REĆI DA JE MOJA VJERA BEZGRANIČNA. JOŠ UVIJEK TO NIJE. ALI SADA ZNAM IMAM VJERU I DA JE ONA SVAKIM DANOM SVE VEĆA I SVE DUBLJA.

I NADAM SE DA ĆU OMILITI GOSPODINU. BLAGOSLOVLJEN BIO U VIJEKE.